

medlemmer, der endnu var i Berlin, og da Flertallet stemte for deres Optagelse, blev de to Foreninger Medlemmer af Alliancen. Saaledes var, før man forlod Berlin, enhver Stemmerets Forening Verden over, der paa nogen Maade kunde kaldes national, maaske med Undtagelse af Kanadas, indtraadt i Alliancen og de repræsenterede Landes Antal var otte.“

* * *

Blandt Mødets mange, ca. 100, fremmede Gæster var der enkelte, man især lagde Mærke til som særlig fremragende eller udprægede. Saaledes Dr. *Anita Augspurg* (Hamburg) ved sin stærkt karakteristiske Personlighed og ved den dybe Alvor og ægte Pathos, der var over hendes Tale. Dr. *Kathe Schirmacher*, (tysk, bosiddende i Frankrig) ved sit smidige Væsen og sine usædvanlige Sprogkundskaber. Mrs. *Millicent Fawcett* (London) ved sin i god Forstand fornemme Fremtræden, og sin klare, kloge Tale. Professor (NB. ikke Professorinde) *Teresa Fabiola* (Rom) ved sit udpræget sydlandske Ydre. Hun var Nerver fra Hoved til Fod. Rev. *Anna H. Schaw*, (Præst i Methodist Kirken i Amerika) ved sin letflydende Veltalenhed og ved sin Evne til at rive sine Tilhørere med sig. Og flere andre.

Ogsaa blandt Landene var der enkelte, der i særlig Grad samlede Opmærksomheden om sig og satte Sindene i Bevægelse.

Saaledes *Finland*, hvis Kvinder har vundet den fulde Sejr — hel politisk Ligestilling med de finske Mænd — saa at sige uden Sværds- slag, ti som Præsidenten udtalte, „for to Aar siden tillod Loven end ikke disse Kvinder at organisere en Kvinde Valgrets Forening, et Aar senere fik de dannet en Kvinde Valgrets Komité, og førend denne endnu er et Aar gammel, er Arbejdet fuldført“. Og *Rusland* — det kæmpende og lidende Rusland!

Den engelske Mrs. *Montefiore*, stærkt hyl- det og af nogle næsten betragtet som Martyr, fortalte, hvorledes hun, støttende sig paa Grundprincippet: Ingen Rettigheder, ingen Skatter — som ikke valgberettiget nægtede at betale Skat og indespærrede sig i sit Hus, medens Fogden forgæves søgte Lejlighed til at komme ind og udpante hende, indtil han efter 6 Ugers Forløb ved Poliets Hjælp med Magt skaffede sig Adgang. Dette er jo uægte- lig en baade energisk og praktisk Forkyn- delse af Kvindens Krav paa Valgret; men al- ligevel — kun Leg mod de Vilkaar, under hvilke russiske Kvinder, Side om Side med Mæn- dene, kæmper i usigelige Trængsler for de simpleste Menneskerettigheder.

Til Dansk Kvindesamfunds Medlemmer.

Mødet den 1. Septbr., som var indvarslet af det Fællesudvalg, der var nedsat af Dansk Kvindesamfund og Valgretsforbundet, sammenkaldtes i det Haab, at Enighed kunde opnaas, saa at D. Kv. Sf. kunde tiltræde Valgretsforbundet og derigennem den internationale Valgretsalliance.

Mødet endte med, at Sammenslutningen ikke kom i Gang foreløbig. Vi bør nu ikke tage os dette for nær, men ganske rolig arbej- de kraftig videre for Valgretten her i Lan- det, saa ordner de andre Forhold sig nok med Tiden. D. Kv. Sfs. Fællesstyrelse vil nu tage under Overvejelse, om den muligvis vil foreslaa Kredsene, at D. Kv. Sf. skal tiltræde Valgretsforbundet, selv om dette ikke bliver et Forbund af Valgretsforeninger, eller om den har en anden Ordning at foreslaa Kred- sene, og dette Spørgsmaal vil saa blive taget op paa det forestaaende Møde i Januar.

Inden Mødet med Valgretsforbundet den 1. Septbr. tog sin Begyndelse, havde D. Kv. Sfs. Fællesstyrelse et Møde med Kredsfor- mændene, og Fællesstyrelsen bad ved dette Møde de tre Kredse: Aarhus, Middelfart og Svendborg, om at drage sine Tillidsmænd ud af Valgretsforbundet og søgte at forklare Grundene til, at Fællesstyrelsen i saa høj Grad ønskede dette. Kunde Følgen af dette Møde med Kredsformændene blive, at dette Krav fra Fællesstyrelsen skete Fyldest, vilde Formændenes Rejse ikke være spildt, men der vilde være vundet mere derved, end om D. Kv. Sf. gennem Valgretsforbundet havde tiltraadt Valgretsalliancen, saavist som Hovedsagen for os danske er Ar- bejdet i Danmark, og dette i højeste Grad hæmmes gennem Splittelsen indenfor D. Kv. Sf. Da jeg ikke er vis paa, at det er gaaet helt op for alle Kredsformændene og i det mindste næppe staar klart for alle Med- lemmerne, hvorfor D. Kv. Sfs. Fællesstyrelse i saa høj Grad ønsker dette, og den Mis- forstaaelse synes at have bredt sig, at det er Misfornøjelse med Valgretsforbundets Arbejde, som ligger til Grund for dette Ønske, vil jeg gerne have Lov til med et Par Ord at forklare Forholdet.

De, som i 1893 udarbejdede D. Kv. Sfs. Love, tænkte sig dette som en Mængde Kredse, der hver for sig i sin Kreds havde fuldt Selvstyre, men som dog dannede en Enhed, som knyttedes sammen gennem Fæl- lesstyrelsen, der valgtes paa det aarlige Fæl-